

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

бульв. Дружби народів, 28, м. Київ, 01103, код ЄДРПОУ 40381452

РІШЕННЯ

07.09.2018

Київ

№ 1973

Про результати здійснення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік (виправлена), поданої Конобасом Максимом Петровичем, депутатом Київської міської ради

Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) провело повну перевірку декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), за 2016 рік, поданої Конобасом Максимом Петровичем (унікальний ідентифікатор документа – 09dcf97f-d1bf-4df9-b9c5-725385a2e9c8) (далі – повна перевірка декларації).

Відповідно до рішень Національного агентства від 02.03.2018 № 310 "Про проведення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Конобасом Максимом Петровичем, депутатом Київської міської ради, на підставі інформації, отриманої від Національного антикорупційного бюро України" та від 27.04.2018 № 838 "Про продовження строку повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Конобасом Максимом Петровичем, депутатом Київської міської ради" повна перевірка проведена уповноваженою особою – головним спеціалістом відділу проведення повних перевірок Департаменту перевірки декларацій та моніторингу способу життя Диптаном С.А. та головним спеціалістом першого відділу (м. Київ) Департаменту моніторингу дотримання законодавства про конфлікт інтересів та інших обмежень щодо запобігання корупції Постернаком А.М.

Конобас Максим Петрович (далі – суб'єкт декларування) станом на 31.12.2016 – депутат Київської міської ради.

Підстави проведення повної перевірки:

абзац п'ятий частини першої статті 50 Закону України "Про запобігання корупції" (далі – Закон);

підпункт 4 пункту 3 розділу III Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого рішенням Національного агентства від 10.02.2017 № 56, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 13.02.2017 за № 201/30069.

Під час здійснення повної перевірки декларації Національне агентство використовувало такі джерела:

інформацію, отриману з: Національної автоматизованої інформаційної системи Департаменту Державної автомобільної інспекції МВС України; Державного суднового реєстру України та Суднової книги України; Державного реєстру речових прав на нерухоме майно; Реєстру прав власності на нерухоме майно; Державного реєстру іпотек; Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна; Державного реєстру цивільних повітряних суден України; Державного земельного кадастру; Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань; Державного реєстру фізичних осіб – платників податків (про суми доходів, нарахованих фізичній особі податковим агентом, та/або суми доходів, отриманих самозайнятими особами, а також розмір утриманого податку з доходів фізичних осіб); Державного реєстру патентів України на винаходи; Державного реєстру патентів України на корисні моделі; Державного реєстру патентів України на промислові зразки; Державного реєстру свідоцтв України на знаки для товарів і послуг;

інформацію державних органів та інших юридичних осіб, яка надійшла до Національного агентства під час проведення повної перевірки, зокрема Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру (від 10.04.2018 № 7-28-0.21-4002/2-18), Комунального підприємства Київської міської ради "Київське міське бюро технічної інвентаризації" (від 04.04.2018 № 062/14-3874), Пенсійного фонду України (від 02.04.2018 № 12178/04-22), Міністерства юстиції України (від 24.04.2018 № 16324/5882-26-18/19.1.1), Головного сервісного центру МВС України (від 28.03.2018 № 31/7746), Департаменту превентивної діяльності Національної поліції України (від 26.03.2018 № 1645/20/4/02-2018), Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (від 28.03.2018 № 10/01/9335), Державної служби України з питань праці та її територіальних органів (на вих. № 51-09/10431 від 19.03.2018), Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів (від 23.03.2018 № 603-17-12/4512), Міністерства соціальної політики України (від 03.04.2018 № 622/0/111-18/203);

інформацію, викладену в поясненнях суб'єкта декларування з доданими підтверджуючими документами (вх. № К-5198/18 від 24.05.2018).

Державна фіскальна служба України на письмовий запит Національного агентства надала відповідь про відмову у наданні інформації листом від 03.04.2018 № 5603/5/99-99-13-01-03-16.

Таким чином, Національне агентство провело перевірку за наявними у нього відомостями.

Складовими предмета повної перевірки декларації відповідно до абзацу першого частини першої статті 50 Закону є: з'ясування достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірка на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення.

I. З'ясування достовірності задекларованих відомостей

За результатами перевірки встановлено:

1. У розділі 3 "Об'єкти нерухомості" декларації.

1.1. Суб'єкт декларування зазначив квартиру, яка розташована у м. Києві, площею 124,6 м², що належить йому на праві приватної власності, при цьому він поставив відмітку "не відомо" стосовно вартості на дату набуття.

Право власності суб'єкта декларування на зазначену квартиру підтверджується відомостями з Реєстру прав власності на нерухоме майно. Датою прийняття рішення про державну реєстрацію права власності є 23.10.2012.

Разом з поясненнями суб'єкт декларування надав копію довідки ПАТ "Банк "Таврика" від 07.07.2011 № 06/963-3672. Відповідно до цієї довідки суб'єкт декларування станом на дату видачі довідки здійснив остаточні розрахунки з банком (внесено кошти до Фонду фінансування будівництва (далі – ФФБ) відповідно до договору про участь у ФФБ від 20.07.2007 № 23/Д) у сумі 1 666 525,00 грн за закріплений об'єкт інвестування, а саме квартиру площею 124,6 м², яка розташована [REDACTED] у м. Києві.

Із наведеного випливає, що вартість вищезазначеної квартири була відома суб'єкту декларування внаслідок вчинення відповідного правочину.

1.2. Суб'єкт декларування 27.03.2018 звернувся із повідомленням за допомогою програмних засобів Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в якому зазначив, що станом на 31.12.2016 дружина використовувала нежитлові приміщення на праві оренди площею 159,1 м², 98,0 м², 11,0 м², які розташовані у місті Києві. Зазначені відомості не відображено у декларації, оскільки дружина вважала, що необхідно надавати інформацію про об'єкти нерухомості, які знаходяться у неї на праві власності.

Відповідно до пункту 2 частини першої та частини п'ятої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості про об'єкти нерухомості, що належать суб'єкту декларування та членам його сім'ї на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або знаходяться у них в оренді чи на іншому праві користування, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого

набути таке право. Такі відомості, зокрема, включають дані щодо виду, характеристики майна, місцезнаходження, дату набуття майна у власність, оренду або інше право користування, вартість майна на дату набуття його у власність, володіння або користування.

Вартість майна, що перебуває у володінні чи користуванні суб'єкта декларування, зазначається у випадку, якщо вона відома суб'єкту декларування або повинна бути відомою внаслідок вчинення відповідного правочину.

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 3 "Об'єкти нерухомості" не відобразив інформацію про об'єкти нерухомості (нежитлові приміщення), що перебували у користуванні члена сім'ї суб'єкта декларування, а також не відобразив вартість майна на дату набуття його у власність, чим не дотримав вимоги пункту 2 частини першої статті 46 Закону.

2. У розділі 6 "Цінне рухоме майно – транспортні засоби" декларації.

Суб'єкт декларування не зазначив відомості щодо транспортного засобу – автомобіля вантажного ГАЗ 3307 1994 року випуску, ідентифікатор транспортного засобу 452421/4405С.

Відповідно до інформації, наданої Головним сервісним центром МВС України, вищевказаний транспортний засіб належить суб'єкту декларування на праві приватної власності.

У наданих поясненнях суб'єкт декларування зазначив, що вищевказаний транспортний засіб він продав приблизно у 1998 році громадянину, прізвище якого він не пам'ятає, на підставі усної домовленості та надання генеральної довіреності на право користування цим транспортним засобом. Копію генеральної довіреності суб'єкт декларування не надав.

Частиною першою статті 202 Цивільного кодексу України визначено, що правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Відповідно до частини першої статті 334 Цивільного кодексу України право власності у набувача майна за договором виникає з моменту передання майна, якщо інше не встановлено договором або законом.

Відповідно до статті 655 Цивільного кодексу України за договором купівлі-продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до абзацу другого пункту 8 Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07.09.1998 № 1388 (зі змінами), документами,

що підтверджують правомірність придбання транспортних засобів, їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, є оформлені в установленому порядку, зокрема:

договори, укладені на товарних біржах на зареєстрованих в уповноваженому органі МВС бланках;

укладені та оформлені безпосередньо в сервісних центрах МВС у присутності адміністраторів таких органів договори купівлі-продажу (міни, поставки), дарування транспортних засобів, а також інші договори, на підставі яких здійснюється набуття права власності на транспортний засіб;

нотаріально посвідчені договори купівлі-продажу (міни, поставки), дарування транспортних засобів, а також інші договори, на підставі яких здійснюється набуття права власності на транспортний засіб.

Враховуючи зазначене, вказаний транспортний засіб станом на 31.12.2016 перебував у власності суб'єкта декларування.

Відповідно до пункту 3 частини першої та частини п'ятої статті 46 Закону у декларації зазначаються, зокрема, дані щодо транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, а також щодо їх марки та моделі, року випуску, ідентифікаційного номера (за наявності). Відомості про транспортні засоби та інші самохідні машини і механізми зазначаються незалежно від їх вартості.

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 6 "Цінне рухоме майно – транспортні засоби" не відобразив інформацію щодо транспортного засобу – автомобіля вантажного ГАЗ 3307 1994 року випуску, ідентифікатор транспортного засобу 452421/4405С, чим не дотримав вимоги пункту 3 частини першої статті 46 Закону.

3. У розділі 9 "Юридичні особи, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є суб'єкт декларування або члени його сім'ї" декларації.

Суб'єкт декларування не зазначив інформацію про юридичних осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких він є, а саме: юридичних осіб, зазначених у розділі 8 "Корпоративні права" декларації (ТОВ "ТАУРУС-15" (код ЄДРПОУ 35378097), ТОВ "ПРОТАС" (код ЄДРПОУ 36241464), ТОВ "МЦД "ЗІРКА" (код ЄДРПОУ 30434119), ПП "ГРАД" (код ЄДРПОУ 1238326), ТОВ "ТИТАН ТОРГ" (код ЄДРПОУ 40121536), ТОВ "АЛЕКС-5" (код ЄДРПОУ 36582256), ПП "ТИТАН ГРУП" (код ЄДРПОУ 33234082), ПП "ЛОТ" (код ЄДРПОУ 31238640)).

За допомогою програмних засобів Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, 20.04.2017 суб'єкт декларування надіслав повідомлення. Відповідно до цього повідомлення, суб'єкт декларування не правильно зрозумів вимоги щодо заповнення розділу 9 декларації і тому не зазначив юридичних осіб, вказаних у розділі 8 декларації.

Відповідно до пункту 5¹ частини першої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості про юридичні особи, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є суб'єкт декларування або члени його сім'ї. Термін "кінцевий бенефіціарний власник (контролер)" вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 9 "Юридичні особи, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є суб'єкт декларування або члени його сім'ї" не відобразив інформацію щодо юридичних осіб, кінцевим бенефіціарним власником яких він є, чим не дотримав вимоги пункту 5¹ частини першої статті 46 Закону.

4. У розділі 13 "Фінансові зобов'язання" декларації.

Суб'єкт декларування 27.03.2018 звернувся з повідомленням за допомогою програмних засобів Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в якому зазначив, що станом на 31.12.2016 у нього була заборгованість перед банком у розмірі 24 770 гривень. Зазначену інформацію у декларації не відобразив, оскільки помилково вважав, що дані у цьому розділі необхідно вказувати лише при наявності фінансових зобов'язань, розмір яких перевищує 50 прожиткових мінімумів.

Відповідно до пункту 9 частини першої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості про фінансові зобов'язання, у тому числі отримані кредити, позики, зобов'язання за договорами лізингу, розмір сплачених коштів в рахунок основної суми позики (кредиту) та процентів за позикою (кредиту), зобов'язання за договорами страхування та недержавного пенсійного забезпечення, позичені іншим особам кошти. Відомості щодо фінансових зобов'язань включають дані про вид зобов'язання, його розмір, валюту зобов'язання, інформацію про особу, стосовно якої виникли такі зобов'язання, відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті, або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, та дату виникнення зобов'язання. Такі відомості зазначаються лише у разі, якщо розмір зобов'язання перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня звітного року. У разі якщо розмір зобов'язання не перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня звітного року, зазначається лише загальний розмір такого фінансового зобов'язання.

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 13 "Фінансові зобов'язання" не відобразив інформацію щодо наявних у нього фінансових зобов'язань, чим не дотримав вимоги пункту 9 частини першої статті 46 Закону.

При вирішенні питання щодо наявності підстав для притягнення суб'єкта декларування до дисциплінарної, адміністративної чи кримінальної відповідальності за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації

стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, Національне агентство керується сумою прожиткового мінімуму для працездатної особи відповідно до чинного законодавства на момент подання до Національного агентства декларації за 2016 рік.

Суб'єкт декларування 19.04.2017 подав шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію за 2016 рік.

Відповідно до Закону України "Про Державний бюджет України на 2017 рік" прожитковий мінімум для працездатних осіб з 01.01.2017 становить 1 600,00 гривень.

За результатами з'ясування достовірності задекларованих відомостей встановлено недостовірність відомостей, що відрізняється від достовірних на загальну суму 1 666 525,00 грн (не відображення вартості квартири площею 124,6 м²), що перевищує 250 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

За наявною інформацією у розділах 1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 12, 14-16 декларації недостовірних відомостей не встановлено.

II. З'ясування точності оцінки задекларованих активів

Суб'єкт декларування не дотримав вимоги частини п'ятої статті 46 Закону, про що зазначено у пункті 1.1 розділу I цього рішення.

III. Перевірка на наявність конфлікту інтересів

Обмеження, передбачені статтею 25, а також вимоги статті 36 Закону не поширюються на депутатів місцевих рад, крім тих, які здійснюють свої повноваження на постійній основі.

Факту здійснення суб'єктом декларування повноважень на постійній основі в раді та її виконавчих органах, тобто як посадовою особою місцевого самоврядування не встановлено, тому перевірка на наявність конфлікту інтересів під час повної перевірки декларації не проводилася.

IV. Перевірка на наявність ознак незаконного збагачення

Під час перевірки на наявність ознак незаконного збагачення встановлено, що у розділі 11 "Доходи, у тому числі подарунки" декларації суб'єкт декларування зазначив дохід від відчуження цінних паперів та корпоративних прав у розмірах 1 154 834 грн та 45 540 грн, джерелами зазначених доходів суб'єкт декларування відповідно зазначив громадян України Андріяш С.Г. та Парфьонова І.О.

Суб'єкт декларування у наданих поясненнях зазначив, що всі кошти від відчуження корпоративних прав були виплачені йому покупцями протягом 2016 року у готівковій формі. До пояснень додав копії документів щодо продажу корпоративних прав, зокрема, у ТОВ "Водолій-П" (на суму 45 540 грн) та у ТОВ "Черпа" (на суму 1 154 834 грн).

Проте вищезазначеними документами щодо продажу корпоративних прав є нотаріальні заяви про вихід зі складу учасників відповідних товариств та передачі часток у статутному капіталі цих товариств третім особам.

Вищевказані заяви, зважаючи на їх зміст, є односторонніми правочинами, відповідно до яких у третіх осіб не виникають обов'язки щодо сплати суб'єкту декларування коштів та не визначають суми цих коштів, тобто не можуть вважатися підтвердними документами стосовно отриманого суб'єктом декларування доходу у сумі 1 200 374 гривні.

Враховуючи пояснення суб'єкта декларування щодо отримання ним грошових коштів від вчинення цих правочинів, наявні ознаки вчинення удаваного правочину.

Відповідно до статті 235 Цивільного кодексу України удаваним є правочин, який вчинено сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили. Якщо буде встановлено, що правочин був вчинений сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили, відносини сторін регулюються правилами щодо правочину, який сторони насправді вчинили.

Статтею 208 Цивільного кодексу України встановлено, зокрема, що у письмовій формі належить вчиняти правочини фізичних осіб між собою на суму, що перевищує у двадцять і більше разів розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян, крім правочинів, передбачених частиною першою статті 206 цього Кодексу, інші правочини, щодо яких законом встановлена письмова форма.

Зважаючи на норми, визначені статтями 655, 656 Цивільного кодексу України, та те, що згідно з поясненнями суб'єкта декларування останній передав майнові права, а треті особи прийняли ці майнові права та сплатили за них певну грошову суму, вищезазначеним правочином, який насправді вчинили сторони, є договір купівлі-продажу.

Таким чином, суб'єкт декларування набув у власність грошові кошти у результаті вчинення правочинів у сумі 1 200 374 грн, законність підстав набуття яких не підтверджено доказами, що є ознакою можливого незаконного збагачення відповідно до статті 368² Кримінального кодексу України.

Відповідно до пункту 2 примітки до статті 368² Кримінального кодексу України під активами у значному розмірі у цій статті розуміються грошові кошти або інше майно, а також доходи від них, якщо їх розмір (вартість) перевищує одну тисячу неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Суб'єкт декларування 19.04.2017 подав шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію за 2016 рік.

Відповідно до пункту 5 підрозділу 1 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, якщо норми інших законів містять посилання на неоподатковуваний мінімум доходів громадян, то для цілей їх застосування

використовується сума в розмірі 17 гривень, крім норм адміністративного та кримінального законодавства в частині кваліфікації адміністративних або кримінальних правопорушень, для яких сума неоподаткованого мінімуму встановлюється на рівні податкової соціальної пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV цього Кодексу для відповідного року.

За правилами, визначеними підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV Податкового кодексу України, податкова соціальна пільга становить 50 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (у розрахунку на місяць), встановленого законом на 1 січня звітного податкового року.

Відповідно до статті 7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2016 рік" прожитковий мінімум для працездатної особи станом на 1 січня звітного податкового року становив 1 378,00 гривень. Тому податкова соціальна пільга у 2016 році становила 689 грн (50 відсотків від 1 378 грн).

Отже, одна тисяча неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на рівні податкової соціальної пільги для кваліфікації за статтею 368² Кримінального кодексу України становить 689 000 гривень.

Таким чином, суб'єкт декларування набув у власність грошові кошти у результаті вчинення правочинів у сумі 1 200 374 грн, підстави виникнення прав на які мають обґрунтовані ознаки правопорушень, що перевищує 1 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на рівні податкової соціальної пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV Податкового кодексу України, та є ознакою можливого незаконного збагачення відповідно до статті 368² Кримінального кодексу України.

Зважаючи на наведене та керуючись частиною першою статті 8, статтями 25, 36, 46, 50 Закону України "Про запобігання корупції", пунктом 17 розділу III, пунктами 1, 2 розділу IV Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції від 10.02.2017 № 56, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 13.02.2017 за № 201/30069, за результатами повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік (виправлена), поданої Конобасом Максимом Петровичем (унікальний ідентифікатор документа – 09dcf97f-d1bf-4df9-b9c5-725385a2e9c8), Національне агентство з питань запобігання корупції

ВИРІШИЛО:

1. Суб'єкт декларування при складанні та поданні декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік зазначив недостовірні відомості про: нерухоме майно, яке належить члену його сім'ї на іншому праві користування, вартість нерухомого майна

на дату набуття його у власність, транспортний засіб, який належить йому на праві власності, юридичних осіб, кінцевим бенефіціарним власником яких він є, наявних у нього фінансових зобов'язань, чим не дотримав вимоги пунктів 2, 3, 5¹, 9 частини першої та вимоги частини 5 статті 46 Закону України "Про запобігання корупції".

Недостовірні відомості, зазначені у декларації, відрізняються від достовірних на суму понад 250 прожиткових мінімумів для працездатних осіб. У діях суб'єкта декларування вбачаються ознаки правопорушення, передбаченого статтею 366¹ Кримінального кодексу України.

2. Суб'єкт декларування не дотримав вимог підпункту "а" пункту 2 частини першої та вимог частини п'ятої статті 46 Закону України "Про запобігання корупції" в частині невідображення вартості нерухомого майна, що належить йому на праві власності.

3. Перевірка на наявність конфлікту інтересів під час повної перевірки декларації не проводилася.

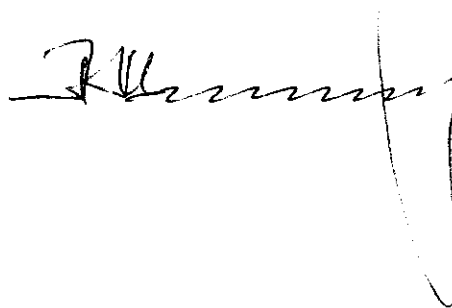
4. Наявні ознаки незаконного збагачення.

5. Доручити уповноваженій особі – головному спеціалісту відділу проведення повних перевірок Департаменту перевірки декларацій та моніторингу способу життя Диптану С.А. повідомити суб'єкта декларування Конобаса Максима Петровича про прийняте рішення та вжити заходів для створення в Єдиному державному реєстрі декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, можливості подання ним декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік з достовірними відомостями.

6. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника Голови Національного агентства з питань запобігання корупції Патюка С.С.

7. Це рішення може бути оскаржене в судовому порядку.

Голова

О.А. Мангул

Згідно з чинним законодавством
відповідно до колегіального рішення
Національного агентства

Протокол № 44
засідання Національного агентства
від 07 вересня 2018 року